

16 de juliol de 1959

Sr. Ramon Garriga i Miró
Major, 24
CABRA DEL CAMP

Benvolgut amic:

He llegit dues o tres vegades la carta que em va escriure el 3 d'aquest mes. Es una carta molt interessant; gairebé dirigida que és un testimoni. Per això caldria que la meua resposta comprengués molts i diversos aspectes, gosaria dir la totalitat de la problemàtica de la joventut actual. Però prefereixo deixar-ho per al moment en què tingui el plaer de saludar-lo. Suposo que després d'aquest començament de correspondència, no tindrà cap mena de timidesa i que se'm podrà adreçar directament quan em trobi pels claustres de la Facultat.

Té moltíssima raó en tot el que diu respecte a la generació que va fer possible l'assoliment de la línia d'equilibri en la cultura catalana. Encara té més raó quan jutja la influència d'Eugeni d'Ors en la consecució d'aquests aspectes d'harmonia i classicisme, en front dels valors negatius de la generació castellana del 98. Ara que tenim més perspectiva històrica i que els veritables valors comencen a sedimentar-se en la seva correcta virtualitat, és arribat el moment de plantejar-se una revisió sistemàtica de l'obra i el pensament dels nostres precursors. Vostès són els cridats precisament a fer aquesta tasca, i celebro que em digui que ha treballat de manera sistemàtica en l'exègesis del pensament orsià. Celebraré que quan em trobi em pugui parlar llargament dels seus projectes respecte a una obra que, si Vostè l'escriu, crec que aportaria un element importantíssim per a comprendre la veritable dialèctica de la catalanitat a principis de segle.

Respecte a la seva opinió sobre el senyor Josep Pla, ha de pensar que mai no s'ha proposat d'ésser ni un erudit ni un assagista. Moltes coses que serien imperdonables en un universitari, són acceptades com un esport per la gent d'aquest país en un moment d'avorriments capital. Malgrat totes les tares que Vostè troba en la seva obra, haurà de reconèixer que almenys ha tingut la valentia de viure amb molta modestia per tal de defensar els valors permanents del país, i que no podem fer-li retret de que l'arma que hagi utilitzat no sigui tan perfecte com hauria calgut en una cultura més lliure i oberta que l'actual. Amb tot això, i per la seva tranquil·litat d'esperit, li diré que les biografies que ell escriurà en el vol. XII de "Biografies Catalanes" tindran res que veure amb les que publica actualment i que estan dedicades a figures de tipus exclusivament polític, respecte a les quals hi haurà acurat control científic i documental.

.../...

.../...

Confio que Vostès podran rellevar-nos en la difícil tasca de mantenir els punt essencials de la nostra cultura i d'ampliar-la en un sentit cada vegada més universal.

El saluda afectuosament,